

Projekt Šance se snaží 30 let pomáhat českým „dětem ulice“. Díky podpoře dárců provozujeme streetcentrum, kde funguje program První pomoc v nouzi, a Dům Šance, jehož hlavním programem je pracovní terapie, díky které se už mnoho mladých lidí dostalo z ulice. Mají práci, domov a RODINU. Díky Vaší pomoci můžeme pomáhat. Děkujeme Vám.

www.ProjektSance.cz

Naše poslání: *Pomáháme „dětem ulice“ postavit se na vlastní nohy.*

Je k míchaným vajíčkům lepší rohlík s máslem, anebo bez másla? Richard nevěděl a na rohlík s máslem k vajíčkům koukal doslova podezřívavě. My o „nezkušenostech“ dětí z ústavní péče z vlastní praxe víme, ale stejně to umí překvapit i nás. Jak Richard následně zjistil... rohlíček s másličkem vítězí:)

Konec roku je na dohled, **vážená paní, vážený pane**, a jako obvykle v Projektu Šance přemýšlíme nad tím, jak a zda se nám dařilo letos smysluplně pomáhat. Naše případné úspěchy jsou v životech klientů jasně vidět. Přestávají přežívat na ulici napospas těm, kteří se snaží zneužít jejich situace a naivity. Mají brigády, práci a rostou k samostatnosti, nezávislosti a často si vytvářejí rodinu, kterou někteří z nich sami doopravdy nikdy nezažili. Pravda je, že často je naším pomocníkem v tomto poslání čas, díky němuž klienti dospívají, hlavně jsou však pro ně určující Lászlovy impulzy z rukodělné pracovní terapie Domu Šance, kde se učí zvládat docházku i práci přizpůsobenou jejich schopnostem. Ta v nich spolu s konzultacemi a socioterapií vybudí sebevědomí a vlastní sílu žít jako běžní lidé. To samozřejmě podporují i odměny, které jsou na začátku hlavní motivací ke změně života.

Stejně jako v minulých letech jsou i letos některé proměny života klientů až zázračné. Ještě před pár lety žil Petr na hraně a své bydlení sdílel s krysami. Změnu do jeho života přinesla dívka, láska a už po několikáté opakovaná příležitost v rukodělné pracovní terapii v Domě Šance. Dnes bydlí, spolu s přítelkyní se starají o dítě, pracuje a zdárně pečuje o svou rodinu. Naši pomoc už nepotřebuje a jsme za to rádi. Jeho a další úspěšné příběhy letošního roku s Vámi budeme radostně sdílet ve vánočním dopise.

1. Tak to jen ten Richard, který nevěděl, co je nejlepší k míchaným vajíčkům... Ale on i Roman, který jej věrně doprovází, se stále a stále učí, a i díky tomu se zdá, že je vše na dobré cestě. 27. května opět nastoupili do rukodělné pracovní terapie v Domě Šance a zkusíme to s nimi podruhé. Jejich život naznačuje mnohé o tom, jak na tom často děti z nefunkčních rodin a ústavní péče jsou. Kluci se nám sami přiznali, že si při té první spolupráci vlastně připadali jako v „děčáku“, a tak i přemýšleli a žili. Když se dozvěděli, že je László přijme zpět pod svá křídla, stres opadl a už chápou, že je to hlavně o nich a na nich, jak se budou mít. I díky Vaší laskavé přízni a podpoře, vážená paní, vážený pane, jsme oběma klukům mohli zaplatit bydlení, a ani o hladu je nenecháme, jak si jistě dovedete představit. Jejich druhý začátek v Praze vedle nás je úplně jiný. Už chápou, že jim v Domě Šance nic nehrozí, a najednou vyjádřili za pomoc i vděčnost. V rámci zpětné vazby nám napsali: **Oba máme vedle dílny brigády, makáme, bydlíme. Bez vás by to nešlo a děkujeme vám za Šanci.** Oba během pár let dospěli a z dětí jsou mladí muži. 2. I když má Marek pozitivní záblesky, nemůže se vymanit z gravitace života, kterou mu předala rodina a kterou sám násobí. Vidíme to i u jiných klientů Projektu Šance, že potřebují čas k dozrání/ponaučení životem, aby pochopili, co je v životě důležité a jakým směrem se vydat. Marek dlouhodobě vnímá naši dobrou vůli jako nekonečnou povinnost, a proto dostal k pochopení a zvládnutí sebe sama „letní dovolenou“, a najednou se vše změnilo. Sehnal si práci i bydlení. Během služby ve streetworkcentru mu vypereme a vysušíme prádlo, když to potřebuje, a rád se u nás kloudně nají. Snad jej životní zkušenosti nasměrují správným směrem. 3. Dlouhé roky doprovází Lászla a klienty během rukodělné pracovní terapie Domu Šance paní Novotná, která je spíš hodnou maminkou než přísnou vychovatelkou, ale s Lászlem se doplňují a tvoří dobrý tým. 4. Svou příležitost v dílně Pepa nevyužil. Po otázce „*jak chce v budoucnosti žít*“ se raději sebral a místo rukodělné pracovní terapie dal přednost potáčení se na ulici a příležitostnému žebrání. Co to pro něj do budoucna znamená, nechápe a nyní mu to není možné ani vysvětlit. 30. června chtěl, aby mu László finančně pomohl s cestou mimo Prahu na úřad pro doklady, ale pro připravenou pomoc ani nedorazil... Přesto vidíme, že je se životem na ulici nespokojený, což může být dobrý signál pro jeho budoucnost. I Pepův bratr je na ulici a střídá ji s vězením, což ukazuje na hlubší psychosociální problémy celé rodiny. Takové rodiny bývají zanedbané napříč generacemi. Doufáme, že svou ŠANCI Pepa jednou odvážně uchopí.

Těch úspěchů je letos celá řada, vážená paní, vážený pane. K Petrovi se přidala Kateřina, Jirka D. doplnil v úspěchu Jirku H., který už nastalo pracuje v hotelu Hilton, a i když je ve všech ohledech zbrklý, je důležité, že je pracovitý. Jeho mentálnímu věku odpovídá, jak šikovně se snaží naše rady do života ignorovat, ale je na dobré cestě vymanit se ze života na ulici. Stejně tak Richardova a Romanova situace naznačuje slibný a úspěšný vývoj. Nemalá část klientů Projektu Šance počítá s insolvenčním řízením, které udělá tlustou čáru mezi jejich minulým a budoucím životem.

Na druhé straně ale přicházejí noví klienti, kteří naši trpělivou péči potřebují a potřebovat budou. Do streetworkcentra přivedl Dominika kamarád, neboť je mu jasné, že by pomoc potřeboval. To sám Dominik zatím úplně nechápe, ale mezi ostatní klienty zapadl a uvidíme, jak na naše „resocializační“ nabídky bude reagovat. Do rukodělné pracovní terapie chce nastoupit Vojta, který žije v bludném kruhu, připoután k ulici, odkázan na denní jednorázovou pomoc. Před lety opojen naivitou, že on sám vše úspěšně zvládne... naši nabídku pomoci necítil jako potřebnou. Do Domu Šance se chce vrátit i Helena, která je jinak ukázkovým příkladem všude nabízené, dobře myšlené, avšak nedůsledné pomoci, která jí k samostatnému životu nepřispěla. Tak uvidíme, jak budou na svou ŠANCI změnit svůj život reagovat.

Poslání Projektu Šance pro české „dětí ulice“ pokračuje, vážená paní, vážený pane, a pokud by bylo ve Vašich možnostech podpořit nás,

prosíme Vás o pomoc.

Za Projekt Šance Vás srdečně zdraví

László Sümegh
předseda

KULTURNĚ - OSVĚTOVÉ
PORADENSKÉ CENTRUM
Ve Smečkách 28, 110 00 Praha 1
Tel. / Fax: 02 / 22 21 17 97

a autoři dopisů: Alexandra a Pavel

1. László se na městské části Praha 1 sešel s panem Martinem Ardenem, předsedou Komise sociální, a s paní Ing. Ivanou Antalovou, radní pro sociální věci a bezbariérovost, kteří se zajímali o činnost Projektu Šance a eventuální problémy, s nimiž by mohli pomoci. Další plánovaná schůzka se uskuteční v Domě Šance během rukodělné pracovní terapie klientů Projektu Šance.

2. Ing. Martin Bixi Lászlovi předal grafický dárek, který jeho společnost MB DESIGN připravila jako překvapení ke 30 letům Projektu Šance. Brzy Vám jej představíme.

3. 28. května pozval Lászla na vernisáž svých fotografií skvělý a oceňovaný fotograf Jaroslav Kučera, který na výstavě uvedl i několik fotografií z hluboké historie Projektu Šance, na nichž byli tehdejší Lászlůvi klienti, jimž se tehdy snažil pomáhat. K fotografii Jarda napsal: „Už ani nevím, kdo mě přivedl na stopu slavného streetworkera, zakladatele Projektu Šance László Sümegha, který se v Praze snažil starat o „padlé mladíky“, kteří ze všelijakých důvodů skončili na ulicích matičky Prahy.“ Jarda sledoval Lászlůvu pouliční práci celý rok a teď ke 30 letům Projektu Šance některé fotografie spatří světlo světa dost možná poprvé.

4. Výbor dobré vůle – Nadace Olgy Havlové, zastoupený paní ředitelkou Mgr. Monikou Granjou, vytrvale pokračuje v podpoře „dětí ulice“ z Projektu Šance. Děkujeme.